

สรุปรายงานผลการดำเนินงาน
โครงการสมาชิกวุฒิสภาพประชาชนในพื้นที่จังหวัดกลุ่มภาคกลาง

๑. ชื่อโครงการ สมาชิกวุฒิสภาพประชาชน “กิจกรรมสมาชิกวุฒิสภาพประชาชน ในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง : จังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดเพชรบุรี”
๒. วัน/เดือน/ปีที่ดำเนินการ วันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๒
๓. สถานที่ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน วัดกลางอ่าแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร และตลาดกลางสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
๔. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเครือข่าย หัวหน้ากลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดสมุทรสาคร และกลุ่มเกษตรกร จังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งผู้แทนภาคประชาชน

ประเด็นการสนทนา และรับฟังความคิดเห็น

หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ประเด็นราคาเกลือทะเล ตกต่ำ การแก้ไขปัญหาหนี้เสียที่ส่งผลกระทบต่อภาระเลี้ยงสัตว์น้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ และปัญหาหนี้สินของเกษตรกร

๕. ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือยุทธศาสตร์ชาติ

สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ซึ่งกำหนดให้ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้า เพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่มีผลใช้บังคับแล้ว โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสม

กับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับบทบัญญัติในหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๕ ค. ด้านกฎหมาย ซึ่งกำหนดให้มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล

ทั้งนี้ สมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจตามที่มาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งได้กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด การปฏิรูปประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ตลอดจนการจัดทำ และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ

๖. ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดสมุทรสาคร เป็นจังหวัดชายทะเล ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง และเป็นจังหวัดปริมณฑลกรุงเทพมหานคร โดยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามระยะทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๕ (ถนนพระรามที่ ๒) ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๘๗๒.๓๔๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๔๕,๒๑๖ ไร่ และมีประชากรประมาณ ๕๕๗,๕๑๒ คน เป็นเพศชาย ๒๖๙,๒๑๔ คน เพศหญิง ๒๘๘,๒๙๘ คน ความหนาแน่นเท่ากับ ๖๓๖ คนต่อตารางกิโลเมตร

จังหวัดสมุทรสาครแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓ อำเภอ ๔๐ ตำบล ๒๙๐ หมู่บ้าน ๖๒ ชุมชน ได้แก่

- อำเภอเมืองสมุทรสาคร มี ๑๘ ตำบล ๑๑๖ หมู่บ้าน
- อำเภอกระทุ่มแบน มี ๑๐ ตำบล ๗๖ หมู่บ้าน
- อำเภอบ้านแพ้ว มี ๑๒ ตำบล ๙๘ หมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑ - ๒ เมตร มีแม่น้ำท่าจีน ไหลผ่านตอนกลางจังหวัด ไหลคดเคี้ยวตามแนวเหนือใต้ลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร ระยะทาง ยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร พื้นที่ตอนบนในเขตอำเภอบ้านแพ้วและอำเภอกระทุ่มแบนมีความอุดมสมบูรณ์ ของดินและมีโครงข่ายแม่น้ำลำคลองเชื่อมโยงถึงกันกระจายอยู่ทั่วพื้นที่กว่า ๑๗๐ สาย จึงเหมาะที่จะทำการ เพาะปลูกพืชนานาชนิด และบางส่วนเป็นย่านธุรกิจ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัย พื้นที่ตอนล่างของจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาครอยู่ติดชายฝั่งทะเลยาว ๔๑.๘ กิโลเมตร จึงเหมาะที่จะประกอบอาชีพประมง ทะเล เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และทำนาเกลือ ส่วนพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่ มะพร้าว น้ำหอม มะม่วง และกล้วยไม้

จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๒๒๖.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๘๙๐,๗๑๑ ไร่ ตั้งอยู่ ทางตอนใต้ของภาคกลาง มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน โดยทิศเหนือติดกับ อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรีและอำเภออัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม ทิศใต้ติดกับอำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ทิศตะวันออกติดกับอ่าวไทย และทิศตะวันตกติดกับประเทศเมียนมา จำนวนประชากร มีประมาณ ๔๖๙,๐๗๓ คน เป็นเพศชาย ๒๒๗,๓๖๘ คน และเพศหญิง ๒๔๑,๗๐๕ คน

สมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน และได้แจ้งให้คณะกรรมการโครงการฯ ทราบถึงปัญหาความเดือดร้อน
ข้อร้องเรียน ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ

๙.๓ เชิงเวลา

เหมาะสม ไม่เหมาะสม อื่น ๆ

๙.๔ งบประมาณดำเนินการ

เพียงพอ/เหมาะสม ไม่เพียงพอ

๑๐. ข้อสังเกต (ไม่มี)

๑๑. ข้อเสนอแนะ

๑๑.๑ ควรศึกษาข้อมูลทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนสภาพปัญหาของพื้นที่
ล่วงหน้าก่อนการเดินทาง

๑๑.๒ ควรศึกษาข้อมูลด้านกฎหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศที่เกี่ยวข้อง
กับบริบทหรือสภาพปัญหาในพื้นที่และกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาเบื้องต้นก่อนการลงพื้นที่

๑๑.๓ ควรจัดให้มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะของประชาชน
ที่ชัดเจนและสามารถใช้กลไกของวุฒิสภาในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม
โดยไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดให้มีแนวทางการตอบข้อร้องเรียนกลับไปยัง
บุคคลผู้เสนอเรื่อง

๑๑.๔ ควรสร้างบรรยากาศในการลงพื้นที่ให้มีความเรียบง่าย เป็นกันเอง และเปิดโอกาสให้
ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

๑๒. สรุปสาระสำคัญของการดำเนินโครงการ

๑๒.๑ รายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่ได้เดินทางลงพื้นที่เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร
และจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ๑๔ คน ดังนี้

๑. นายเจด็จ อินสว่าง	สมาชิกวุฒิสภาและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สมาชิกวุฒิสภาและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายวิทยา ผิวผ่อง	สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๔. นายลักษณะณ์ วจนนวนัช	สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่สอง
๕. พลเอก ดนัย มีชูเวช	สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่สาม
๖. นายเฉลา พวงมาลัย	สมาชิกวุฒิสภา
๗. นายประมาณ สว่างญาติ	สมาชิกวุฒิสภา
๘. นายไพโรจน์ พ่วงทอง	สมาชิกวุฒิสภา

๙. นายระวี รุ่งเรือง	สมาชิกวุฒิสภา
๑๐. นางสาวเรณู ตั้งคจิวงกูร	สมาชิกวุฒิสภา
๑๑. นายศรีศักดิ์ วัฒนพรมงคล	สมาชิกวุฒิสภา
๑๒. นางศิรินา ปวโรฬารวิทยา	สมาชิกวุฒิสภา
๑๓. พลเอก สรวาวุฒิ ชลออยู่	สมาชิกวุฒิสภา
๑๔. นายสมชาย ชาญณรงค์กุล	สมาชิกวุฒิสภา

๑๒.๒ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน วัดกลางอ่างแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

เริ่มการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

นายสมคิด จันทมฤก ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ได้กล่าวต้อนรับคณะสมาชิกวุฒิสภา และได้รายงานข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งนี้ โดยมี **นางสาวจอมขวัญ กลับบ้านเกาะ** และ **นายทองแดง เบ็ญจะปัก** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้ง **นายรังสรรค์ เจียรนัย** นายกเทศมนตรีตำบลท่าจีน **นายมนตรี ลิมาภิรักษ์** ผู้อำนวยการ กศน. จังหวัดสมุทรสาคร **นายเอนก ปานทิพย์** ผู้อำนวยการ กศน. อำเภอเมืองสมุทรสาคร **นายนักรบ อินทสาลี** ผู้อำนวยการสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดเพชรบุรี **นางอำไพ หาญไกรวิไลย์** ประธานหอการค้าจังหวัดสมุทรสาคร ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การต้อนรับ

ต่อมา นายวิทยา ผิวผ่อง รองประธานกรรมการโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง ได้มอบของที่ระลึกให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

จากนั้นพิธีกรได้เรียนเชิญตัวแทนคณะกรรมการฯ ขึ้นเวทีเพื่อดำเนินการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับประชาชน ประกอบด้วย นายจเด็จ อินสว่าง พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช นายวิทยา ผิวผ่อง นายลักษณ์ วจนานวัช และพลเอกदनัย มีชูเวท โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

นายวิทยา ผิวผ่อง สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง รูปแบบ ที่มา และบทบาทหน้าที่และอำนาจของสมาชิกวุฒิสภา โดยการรับฟังสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากประชาชน ในครั้งนี้จะนำไปสู่การดำเนินนโยบายของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยอาศัยกลไกของวุฒิสภาในการตรวจสอบถ่วงดุลการดำเนินงานและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายซึ่งต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่ประกาศใช้บังคับแล้วต่อไป

จากนั้นคณะกรรมการฯ ได้เปิดสื่อวีดิทัศน์เพื่อแนะนำหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

นายจเด็จ อินสว่าง สมาชิกวุฒิสภาและที่ปรึกษาคณะกรรมการ ได้กล่าวว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายเป็นจำนวนมากและจำเป็นต้องทำความเข้าใจว่ากฎหมายแต่ละฉบับได้บังคับใช้ในเรื่องใด ซึ่งการจัดโครงการในครั้งนี้ สมาชิกวุฒิสภาจะได้นำความรู้ทางกฎหมายมาเผยแพร่แก่ประชาชน และเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย โดยกฎหมายฉบับหนึ่งที่ถือว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความจำเป็นที่ประชาชนต้องรับรู้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จ บิดเบือน หรือปลอมแปลง อันสร้างความเสียหาย วุ่นวาย และลุกลามเป็นประเด็นในโลกสังคมออนไลน์หรือฟอรัมห้องเป็นคดีความกัน และหากฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษทางอาญา ก็คือ “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐” ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยบทบัญญัติที่สำคัญ คือ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ซึ่งมีหลักการว่า ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และหากการส่งข้อมูลนั้นมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๗ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๑๔๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ มาตรา ๑๔ ยังกำหนดว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) โดยทุจริตหรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลที่เป็นเท็จ บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๑) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ผู้เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้

พลเอก ดนัย มีชูเวท สมาชิกวุฒิสภา ได้กล่าวว่า หากจะนับกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันแล้วจะพบว่ามีจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าฉบับ โดยในสมัยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ระหว่างวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒) มีกฎหมายที่เสนอเพื่อพิจารณาจำนวนทั้งสิ้น ๕๑๐ ฉบับ แต่ที่ผ่านความเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายมีจำนวน ๔๔๔ ฉบับ โดยเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๑๒ ฉบับ และพระราชบัญญัติ ๔๓๒ ฉบับ ทั้งนี้กฎหมายฉบับที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาเรื่องนี้สิ้นของเกษตรกรที่ควรรับรู้ คือ “พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘” โดยบทบัญญัติที่สำคัญ คือ

มาตรา ๕ กำหนดให้บุคคลที่จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และเมื่อจดทะเบียนแล้วต้องประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด และมาตรา ๑๔ ได้กำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหนี้ของสามีภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอาจกระทำได้ตามกฎหมาย รวมทั้งกำหนดวิธีการทวงถามหนี้ไว้ในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ โดยกำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้ต้องติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น และให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา แต่ถ้าเป็นวันหยุดราชการให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา ทั้งนี้ เมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้วผู้ทวงถามหนี้ต้องออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย และในทวงถามหนี้ห้ามกระทำการในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรง หรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น

นอกจากนี้ เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคม โดยเฉพาะการขายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

จำนวนมากที่ปรากฏว่าผู้ขายฝากมีอำนาจต่อรองน้อยกว่าผู้ซื้อฝากอันเนื่องมาจากสถานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และผู้ขายฝากอาจได้รับความเดือดร้อนจากการสูญเสียที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัย จึงได้ตรา “พระราชบัญญัติคุ้มครองประชาชนในการทำสัญญาขายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๖๒” ขึ้น เพื่อกำหนด ให้มีการควบคุมสัญญาขายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ โดยบทบัญญัติที่สำคัญ คือ

มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้การขายฝาก ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ โดยจำนวนสินไถ่จะกำหนดไว้สูงกว่าราคาขายฝากก็ได้ แต่เมื่อคำนวณเป็นดอกเบี้ยแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ต่อปี และไม่ว่าในสัญญาจะมีข้อความระบุไว้เป็นประการใด หากผู้ซื้อฝากได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ขายฝากอันเนื่องมาจากการซื้อฝาก รวมทั้งค่าตอบแทนที่ผู้ซื้อฝากได้รับจากการให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินที่ขายฝาก ให้ถือว่าเงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ หรือค่าตอบแทนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสินไถ่ที่ได้ชำระแล้ว ส่วนสัญญาขายฝากจะกำหนดเวลาไถ่ต่ำกว่า ๑ ปี หรือเกิน ๑๐ ปี มิได้ แต่ผู้ขายฝากมีสิทธิไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากก่อนครบกำหนดเวลาไถ่ โดยก่อนวันครบกำหนดเวลาไถ่ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน แต่ไม่มากกว่า ๖ เดือน ผู้ซื้อฝากจะต้องแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ขายฝาก เพื่อให้ผู้ขายฝากทราบกำหนดเวลาไถ่และจำนวนสินไถ่ พร้อมทั้งแนบสำเนาสัญญาขายฝากไปด้วย ซึ่งผู้ขายฝากอาจชำระสินไถ่ให้แก่ผู้ซื้อฝากหรือวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ต่อสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินที่รับจดทะเบียนการขายฝากทรัพย์สินนั้น โดยสละสิทธิถอนทรัพย์ที่ได้วางไว้

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ขายฝากไม่อาจใช้สิทธิไถ่กับผู้ซื้อฝากได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดอันมิใช่เป็นความผิดของผู้ขายฝาก ให้ผู้ขายฝากมีสิทธิวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ต่อสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักงานที่ดินที่รับจดทะเบียนการขายฝากทรัพย์สินนั้นได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันถึงกำหนดเวลาไถ่ หรือนับแต่วันที่เกิดเหตุที่ทำให้ไม่อาจใช้สิทธิไถ่ดังกล่าวได้สิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้ขายฝากได้ไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากตามกำหนดเวลาไถ่แล้ว ซึ่งทรัพย์สินที่ขายฝากจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขายฝากตั้งแต่วันที่ผู้ขายฝากได้ชำระสินไถ่หรือวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ได้วางทรัพย์ดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานของสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินมีหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ซื้อฝากทราบถึงการวางทรัพย์โดยพลัน

นายลักษณะ วจนานวัช สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่สอง ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันมีการนำสารเคมีหรือวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดได้ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการกำกับดูแลวัตถุอันตรายอย่างเคร่งครัดและคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบ คือ คณะกรรมการวัตถุอันตราย ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ

ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการควบคุมวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ตรา “พระราชบัญญัติวัตถุดิบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒” ขึ้น โดยกฎหมายฉบับนี้ ได้แบ่งวัตถุดิบออกเป็น ๔ ชนิด ตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัตถุดิบชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุดิบที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

(๒) วัตถุดิบชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุดิบที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุดิบชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุดิบที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) วัตถุดิบชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุดิบที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง

โดยสารเคมีป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือแมลงพาราควอต โกลโฟเซต และคลอร์ไพริฟอส ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ได้รับความสนใจอยู่ในขณะนี้ถูกจัดให้เป็นวัตถุดิบชนิดที่ ๓ เพราะถือว่าอันตรายและมีความเสี่ยงสูง โดยสารเคมีดังกล่าวแม้จะมีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจ แต่เมื่อคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมแล้ว โดยเฉพาะพาราควอต ที่มีพิษเฉียบพลันสูงต่อมนุษย์ และมีผลกระทบเรื้อรังต่อสุขภาพ เช่น ก่อให้เกิดโรคมาร์กินสัน สมอเสื่อมหรือระบบประสาท และแม้จะใส่อุปกรณ์ป้องกันก็ยังสามารถผ่านเข้าสู่ร่างกายได้โดยการสัมผัสทางผิวหนัง ซึ่งหากมีบาดแผลจะซึมเข้าสู่ร่างกายอย่างรวดเร็วทำให้เกิดโรคน้ำเน่าและเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต รวมทั้งยังพบการตกค้างในอาหารสิ่งแวดล้อม และมนุษย์ด้วย คณะกรรมการวัตถุดิบจึงมีมติให้จำกัดการใช้ โดยหากจะผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาตก่อน

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภาและที่ปรึกษาคณะกรรมการ ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการเดินทางลงพื้นที่เพื่อพบปะประชาชนตามโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนนั้น เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาและกลั่นกรองกฎหมาย รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว ตลอดจนสะท้อนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปสู่การแก้ไขโดยอาศัยกลไกของวุฒิสภา โดยเฉพาะภารกิจด้านการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๐ ที่กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศ ตลอดจนเสนอแนะและเร่งรัดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ

ทั้งนี้ กลไกของวุฒิสภาประการหนึ่งที่จะทำให้ภารกิจดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จได้ก็คือ “การตั้งคณะกรรมการ” เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านที่เกี่ยวข้อง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาหรือตามที่วุฒิสภามอบหมาย ซึ่งปัจจุบันวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีจำนวน ๒๖ คณะ และตนได้รับคัดเลือกและแต่งตั้งเป็น “ประธานคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น” ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น การพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกระจายอำนาจ และการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่ผ่านมาจะพิจารณาเห็นได้ว่าการตรากฎหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ฉบับที่สำคัญและควรรับรู้ก็คือ “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒” เพราะจะเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภากรุงเทพมหานคร และสภาเมืองพัทยา หรือผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และนายกเมืองพัทยา ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น หรือกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจะมาโดยวิธีอื่นก็ได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการจัดการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นดังกล่าวถือเป็นหัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นหัวใจในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ให้นำหน่วยงานระดับชุมชน ตำบล หมู่บ้าน มีโอกาสที่จะเลือกผู้นำของตนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้

จากนั้น ได้เปิดเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารตารางสรุปข้อมูลเรื่องร้องเรียนและการแสดงความคิดเห็นโดยคณะกรรมการโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง หน้าที ๑ ถึงหน้าที ๕

๑๒.๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ตลาดกลางสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

เริ่มการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

นายกอบชัย บุญอรณะ ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ได้กล่าวต้อนรับคณะสมาชิกวุฒิสภา และได้รับรายงานข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งนี้ โดยมี **นายสุชาติ อุตสาหะ** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งกลุ่มเกษตรกรจังหวัดเพชรบุรี ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การต้อนรับ

ต่อมา นายวิทยา ผิวผ่อง รองประธานกรรมการโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน ในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง ได้มอบของที่ระลึกให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี

จากนั้นพิธีกรได้เรียนเชิญตัวแทนคณะกรรมการฯ ขึ้นเวทีเพื่อดำเนินการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับประชาชน ประกอบด้วย นายวิทยา ผิวผ่อง นายลักษณ์ วจนานวัช พลเอกदनัย มีชูเวท นางสาวเรณู ตังคจิวงกูร พลเอก สราวุฒิชัย ชลออยู่ และนายสมชาย ชาญณรงค์กุล สมาชิกวุฒิสภา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

นายสมชาย ชาญณรงค์กุล สมาชิกวุฒิสภา ได้กล่าวว่า การเดินทางลงพื้นที่เพื่อพบปะประชาชนตามโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดเพชรบุรีในครั้งนี้ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและกลั่นกรองกฎหมาย รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว ตลอดจนเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนประเทศตั้งแต่ระดับฐานราก ชุมชน สังคม และระดับประเทศ ให้พัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างสอดคล้องกันและเป็นระบบ อันจะนำไปสู่สังคมที่ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสังคมที่มีความสงบสุข เป็นธรรม ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกด้าน บนพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

นายวิทยา ผิวผ่อง สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง บทบาทหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา โดยเฉพาะในด้านนิติบัญญัติหรือการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ จากสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งหน้าที่และอำนาจในการรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะจากประชาชน เพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะไปสู่การดำเนินนโยบายของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยอาศัยกลไกของวุฒิสภาในการตรวจสอบกลั่นกรองกฎหมาย และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ

นางสาวเรณู ตังคจิวงกูร สมาชิกวุฒิสภา ได้กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจหลายประการ แต่หน้าที่และอำนาจในประการที่สำคัญก็คือ “การพิจารณาและกลั่นกรองร่างกฎหมาย” โดยกำหนดให้วุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบและเสนอมาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน แต่ถ้ร่างพระราชบัญญัตินั้น

เกี่ยวกับการเงินต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดด้วย นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่และอำนาจใน “การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน” ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาสามารถกระทำได้โดยการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ การเข้าชื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไป ในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ และการตั้งกรรมาธิการเพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษา เรื่องใด ๆ และรายงานผลการพิจารณาให้วุฒิสภาทราบตามระยะเวลาที่วุฒิสภากำหนด ตลอดจนหน้าที่ และอำนาจใน “การติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ” เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ

พลเอก ดนัย มีชูเวท สมาชิกวุฒิสภา ได้กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการจัดโครงการวุฒิสภาพบประชาชนในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณา และกลั่นกรองกฎหมาย รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเพื่อพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาของเกษตรกร และประชาชนโดยทั่วไป จึงเห็นควรสรุปสาระสำคัญของ “พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘” และ “พระราชบัญญัติคุ้มครองประชาชนในการทำสัญญาขายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๖๒” ให้รับทราบ กล่าวคือ

ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕ กำหนดให้บุคคลที่จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และเมื่อจดทะเบียนแล้วต้องประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามหลักเกณฑ์ที่ “คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้” ประกาศกำหนด ซึ่งมาตรา ๙ ได้กำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ติดต่อ ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ

(๒) เวลาในการติดต่อ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา แต่ถ้าเป็นวันหยุดราชการให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

(๓) จำนวนครั้งที่ติดต่อ ให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้ทราบการทวงถามหนี้ ไม่เกิน ๑ ครั้ง ต่อ ๑ วัน

มาตรา ๑๑ กำหนดห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ของลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือการใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น

มาตรา ๑๔ กำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และห้ามทวงถามหนี้ หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือ ผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๕ กำหนดให้มี “คณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้” ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้ รวมถึงการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรา ๒๗ กำหนดให้ในจังหวัดหนึ่ง ให้มี “คณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้ประจำ จังหวัด” ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกในพื้นที่ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ประธานสภาทนายความจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และ ผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ส่วนกรุงเทพมหานคร ให้มี “คณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร” ซึ่งมีผู้บัญชาการ ตำรวจนครบาล เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงาน อัยการสูงสุด ผู้แทนมณฑลทหารบกที่ ๑๑ ผู้แทนสภาทนายความ และผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชน ในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

มาตรา ๓๐ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ให้ที่ว่าการอำเภอ และสถานีตำรวจเป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ได้ด้วย รวมทั้ง ให้หัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการ ปกครองจังหวัด หรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี

ส่วน “พระราชบัญญัติคุ้มครองประชาชนในการทำสัญญาขายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๖๒” นั้น มีบทบัญญัติที่สำคัญ คือ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้การขายฝากถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นโมฆะ จำนวนสินไถ่จะกำหนดไว้สูงกว่าราคาขายฝากก็ได้ แต่เมื่อค่านวมเป็นดอกเบี้ยแล้วต้องไม่เกิน ร้อยละ ๑๕ ต่อปี และไม่ว่าในสัญญาจะมีข้อความระบุไว้เป็นประการใด หากผู้ซื้อฝากได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจค่านวมเป็นเงินได้จากผู้ขายฝากอันเนื่องมาจากการซื้อฝาก รวมทั้งค่าตอบแทน ที่ผู้ซื้อฝากได้รับจากการให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินที่ขายฝาก ให้ถือว่าเงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ หรือค่าตอบแทนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสินไถ่ที่ได้ชำระแล้ว ส่วนสัญญาขายฝากจะกำหนดเวลาไถ่ต่ำกว่า ๑ ปี หรือเกิน ๑๐ ปี มิได้ แต่ผู้ขายฝากมีสิทธิไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากก่อนครบกำหนดเวลาไถ่ โดยก่อนวันครบ กำหนดเวลาไถ่ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน แต่ไม่มากกว่า ๖ เดือน ผู้ซื้อฝากจะต้องแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ขายฝากเพื่อให้ผู้ขายฝากทราบกำหนดเวลาไถ่และจำนวนสินไถ่ พร้อมทั้งแนบ

สำเนาสัญญาขายฝากไปด้วย ซึ่งผู้ขายฝากอาจชำระสินไถ่ให้แก่ผู้ซื้อฝากหรือวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ต่อสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินที่รับจดทะเบียนการขายฝากทรัพย์สินนั้นโดยสละสิทธิถอนทรัพย์ที่ได้วางไว้

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ขายฝากไม่อาจใช้สิทธิไถ่กับผู้ซื้อฝากได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดอันมิใช่เป็นความผิดของผู้ขายฝาก ให้ผู้ขายฝากมีสิทธิวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ต่อสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักงานที่ดินที่รับจดทะเบียนการขายฝากทรัพย์สินนั้นได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันถึงกำหนดเวลาไถ่ หรือนับแต่วันที่เหตุที่ทำให้ไม่อาจใช้สิทธิไถ่ดังกล่าวได้สิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้ขายฝากได้ไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากตามกำหนดเวลาไถ่แล้ว ซึ่งทรัพย์สินที่ขายฝากจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขายฝากตั้งแต่วันที่ผู้ขายฝากได้ชำระสินไถ่หรือวางทรัพย์อันเป็นสินไถ่ แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ได้วางทรัพย์ดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานของสำนักงานวางทรัพย์หรือสำนักงานที่ดินมีหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ซื้อฝากทราบถึงการวางทรัพย์โดยพลัน

นายลักษณ์ วจนานวัช สมาชิกวุฒิสภาและรองประธานกรรมการ คนที่สอง ได้กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๓ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด โดยกลไกของวุฒิสภาที่จะทำให้งานดังกล่าว รวมทั้งการพิจารณาและกลั่นกรองกฎหมาย ตลอดจนการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ บรรลุผลสำเร็จได้ก็คือ “การตั้งคณะกรรมการ” ซึ่งปัจจุบันวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จำนวน ๒๖ คณะ โดยตนได้รับเลือกและแต่งตั้งเป็น “รองประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คนที่สี่” และมีพลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ เป็นประธานคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์จะมีบทบาทสำคัญในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ กระทบกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน แก้ไขปัญหาและพัฒนาเกษตรกรรม การใช้ประโยชน์ที่ดิน น้ำ และปัจจัยการผลิตทางการเกษตร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร อาหาร การสหกรณ์ การพัฒนาการผลิต การแปรรูป ธุรกิจการเกษตรและการเกษตรสร้างมูลค่า พิจารณาศึกษา ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด การปฏิรูปประเทศและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการลงพื้นที่เพื่อพบปะประชาชนในครั้งนี้นี้จะเป็นเวทีที่ช่วยสะท้อนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาของเกษตรกรโดยอาศัยกลไกของวุฒิสภาดังกล่าว

จากนั้น ได้เปิดเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารตารางสรุปข้อมูลเรื่องร้องเรียนและ

การแสดงความคิดเห็นโดยคณะกรรมการโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชนในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง
หน้าที่ ๖ ถึงหน้าที่ ๑๓

๑๓. รูปภาพประกอบกิจกรรม

๑๓.๑ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร
ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน วัดกลางอ่างแก้ว
อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

๑๓.๒ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ตลาดกลางสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด
จังหวัดเพชรบุรี

